

מב:

עין משפט
נר מצוה

קבץ א מ"י פ"י מ"ב
טוען ה"ל ד' סגן ע"ן
זה טושיע ח"ת ס"י קעט
ספ"ץ ב' וע"י פ"יה מ"ב
שומ"ן ה"ל ד' ונטושיע ח"ת
ס"י קעט:
קבץ ב ג מ"י פ"י מ"ב
גולה ה"ל ד' סגן ע"ן
ע"י טושיע ח"ת ס"י קעט
ספ"ץ ה':
קבץ ד מ"י פ"י מ"ב
עדות ה"ל ד' סגן
לאר"ן קט טושיע ח"ת ס"י ה'
ספ"ץ ה':

רבינו גרשום

[illegible]

חזקת הבתים פרק שלישי בבא בתרא

אבל שוּתָהּ יֵשׁ לוֹ חֻקָּה. יֵשׁ עֵינִי לְשׁוּמָה לֵדָוֶן לוֹ חֻקָּה כְּדִמְרַשֵּׁשׁ
לְקַמֵּן וְהֵאֵם אִי"כ לִימֵי בְּמִתְנִי שׁוּמָה אֵין לוֹ חֻקָּה אֵע"פ
שֵׁשׁ שׁוּמָה שֵׁשׁ לוֹ חֻקָּה כִּי הֵיכִי דִמְנֵי אֲרִים אֵע"פ שֶׁאֵלֶּר אֲרִים
שְׁאִינוֹ אֲרִיִּים בְּמֵי אֲבוֹת יֵשׁ לָהֶן חֻקָּה וְיֵשׁ לְחֻלָּה:

שותף ביוזד ברשות דמי 540

אִמְרֵי רֹאשׁ 15 חֻקָּה.
(ו) וְאֵת מִנְּהָ לִיָּה דִלְמָה עֵינִן
שְׁמוּטֵל כְּשֶׁבֶת הַמַּגֵּנֶה לְכַפֵּסִים כְּדַמְח
בְּהוֹלֵל רִיבִית דְּרַשְׁמַע לִיָּה דִכְבֵּל עֵינִן
מִמֵּי לִיָּה לְאִרְיִי דְלִמָּה כְּשֶׁאֵר אֲרִיסִים
קֹאמֶר שֵׁשׁ לֵבֵן חֻקָּה וְלֹא כְּאִרְיִים
כְּתִי אֲנוֹת: **שְׁבֹחַ** הַטַּעַם אֲבָתִּים.
מִשְׁפַּר שֶׁרִי כְּמִנְה מִקּוּמוֹת וְכֵן
רְבִי שְׁמוּאֵל דְּבִנְיָמִין לְכַפֵּסִים גִּבּוֹן
עֲנִינִים הֶרְאִינִי לִיבְדֵּר וְקֶסֶה דְּאִמְרִי
כְּבִלִּי דְּבִי"ק (דף טו:) וְהֵא עֲנִינִים
כְּבִלִּי יוֹם וְקֹא מִגְבִּי שְׁמוּאֵל לְעֵבֶל חֻב
כְּשֶׁבֶת הַמַּגֵּנֶה לְכַפֵּסִים וְלִי ק"ד אִיָּה
עֲנִינִים (ו) הֶרְאִינִי לִיבְדֵּר א"כ עֵבֶל
חֻב לֹא גִבִּי מִיְיָהוּ דְּאִמְרִי כְּכַחוֹזוֹת
לִי נַעֲרָה (דף ז:) אִמְרִי לִיָּה ז' הַב
לִי מִתְמַרֵּי דְּאִמְרִי כִּדְרִי אִמְרִי לִיָּה (ו)
לֹא יֵהָא אֲלֵל עֵבֶל חֻב דְּאִמְרִי דְּהוּ
לְבִדְרִי אֲקֻמֵּינָא כֻּסֶּף כֹּל הָעוֹמֵד
לִיבְדֵּר כְּכַדּוֹר דְּמִי דְּרִזְרִי לְקֵלָלָה
אֲקֻמֵּינָא אֲלֵמָה לֹא גִבִּי מִתּוֹת
הָעוֹמֵדִים לְבִדְרִי וְלֹא מִיְיָהוּ אִיָּה
דְּאִמְרִי שֶׁרִי מִי לֹא עֵינִי לְמִימֵר מִאוֹתוֹן

העומדים ליכנס מיד אלף כלומה כל דבר שסופו לחלש כגון פנים
או צוהר וכו' מפרש מגיע לתפסים היינו דבר שגב ע"י טורה ומימי
רואים מהא דתמן בסוף ש נחלמן (לקמן דף קלז). האומר זה אחי
ננין נאמן ויטול עמו בחלקו מת יחזירו נכסים לתפסומם נפלו לו נכסים
ונכסים ממקום אחר ירשו אחיו עמו ובעי רבא ע"י קלח: שגב
ששבו נכסים מאליהם מהו בשבח המגיע לתפסים לא תבעי לך
דבי נפלו ממקום אחר דמי יי חביע לך בשבח שאני מגיע לתפסים
דקלח ואליא ארעא ומסקא שרטון משמע שגב שאני מגיע
לתפסים היינו עמי מאליו ולי' נאמן נראה דלדבריה משם קשה לר"ת
דלמה שניה נשלן דמעיקרא קאמר נכסים ששבו מאליהם מהו וכתב
הרי קאמר יי חביע לך בשבח שאני מגיע לתפסים דמעיקרא נמי
הוא ליה למייר שגב שאני מגיע לתפסים אלף משמע דהמגיע
לתפסים נמי היו נכסים ששבו מאליהם וע"י קלח אחי קאמר
כגון דקלח ואליא ה"ל למייר כגון פירות הכותא מאליהם ואומר
רשב"א דאין חומה לפי רש"י שגב המגיע לתפסים היינו פירות
אחאי חביב ליה נכסים שנפלו לו ממקום אחר ויטול אחיו עמו
הלא גם ליה יי פירות שגבא שיהיה נגד לו מהו מבעי לך
דקלח ואליא ארעא ומסקא שרטון אי חביב נפלו לו נכסים
ממקום אחר כ"ש פירות דאין לן לחאשויניהו טפי נפלו לו
ממקום אחר דבמוח גבי כבוד (לקמן דף קלז). דלפניו רבי ורבנן
שחביהו עמי שכלי (שלושין) והו חמרי אי צבור טוטל ש' שנים
אל ואפי' חסד מרוד בקדקלא ואליא וארעא ומסקא שרטון דקלח
אלמא חשיבין פירות טפי נפלו לאחר מכן מדקלח ואליא ומאין
למייר שפיר שיעלו אחיו בפירות ואפי' שגב לקחו נגדו בחלקם
דהם טרחו והם אכלו אכל מה שהמת טרח למה לא יקחו בטורה
המת נמוחו ומתאכסין חשיב ולי' תלם ואח"כ מהו זה דבר שסוף
שיטלו עמו ומייה קשה לפי הקונ' למה הוצרך כחן להאריך ולומר ר' פשוט
שבח המגיע לתפסים דהיינו פירות שכלל שנה ושנה כדן ארס לא
היה לו לימר אלף שטוטל בשדה שטוטל עשויה יקל בשדה העשויה
ליטע דהיינו כדן דיוור שלא נרשום שטוטל בשדה העשויה
ליטע כדן ארס כדלמך בשאול (ב"מ דף קק.) היורד לתוך שדה
חבירו שלא נרשום כו' ומסיק דבשדה העשויה ליטע אומרים כמה
אדם רואה יתן בשדה זו וד"ה שטוטל ופריש' דהיינו כדן ארס העיר
אדם לפרי' את שפיר דה"פ שטוטל דוקא בשבח המגיע לתפסים
דהיינו עמי טורה בשדה שאין עשויה ליטע בשדה העשויה ליטע
כדן ארס אכל כדן מגיע לתפסים לא יטול כדן ארס ואף על גב
ד(דלמך) שטוטל בשבח דלמי מעמלא ממילא כדמשמע בפ' מי ששחו
(גיטין דף עד): הכא שורד שגב נרשום סבר גמרא דאין לו ליתול בשבח
כדן מאליו כדן ארס וי"מ קשה דכלל מקום דאין ונכסה (שלושין)
שלו' וליפריהו לו הוא ליה למייר בשדה כדן וי' כיון דחדא מילתא
היא וי' ליכס פ"ה מפרש הדיא דהשואל כמה אדם רואה יתן
בשדה זו ולטועה דלא היינו כדן ארס דלמרי' נחמין וימר למחלה
אפליש יי שוקק שגב לתקנה כמה לריס אלא ה"פ כמה אדם רואה
יתן לקבל שטוטל שדה זו ולא ירד לא ריפוסת אלא מיד טוטל

גמ' אבוב דשמואל ולוי תנו שותף אין לו חוקה וכל שכן אומן שמואל תני אומן אין לו חוקה אבל שותף יש לו חוקה ואורא שמואל למעמיה דאמר שמואל השותפין מחזיקין זה על זה ומעידין זה על זה ונעשים שומרי שכן זה לזה רמי ליה רבי אבא לרב יהודה ⁽⁶⁾ במערתא דבי רב זכאי מי אמר שמואל שותף יש לו חוקה והאמר שמואל שותף כיוור ברשות דמי לאו למימרא דשותף אין לו חוקה לא קשיא *הא דנחית לכולה הא דנחית לפלגא *אמרי לה להאי גיסא ואמרי לה להאי גיסא רבינא אמר *הא והא דנחית לכולה ולא קשיא הא דאית בה דין חלוקה הא דלית בה דין חלוקה גופא אמר שמואל *שותף כיוור ברשות דמי מאי קמ"ל ⁽⁷⁾ שותפות אין לו חוקה לימא שותף אין לו חוקה אמר רב נחמן אמר רבה בר אבוב *לומר שנוטל בשבב המגיע לכתפים כשרה שאינה עשויה ליטע כשרה העשויה ליטע: *ומעידין זה לזה אמאי

במ' אבות דשמואל. וגם לי חצירו: סנו. במתני: שופק. השותפין והאפוטרופין כי אבל אומן לא תנו דכ"ש לדין לו חוקה דהא אין לו חלק כלל דנימא מינו דהיה לו חלק בו קנה מחצירו את חלקו אלא ודאי לתקן ניתן לו: אבל שופק יש לו חוקה. דאם

גליון הש"ס

מבוא הא דמחית לכוּלָּא.
 חֵין לקחן דף זו ע"כ מד"ס
 שומעין: שם אמר לה
 דא' גיבא. שנת דף קכ
 דא' שפחיס דף קכ ע"א
 גיטין דף סו ע"ב:

הגהות הב"ח

(א) גמ' במעשרתא דרי ר' אלוי: (ב) שם תלי קמיל ונתחא קמיל וזאת ר' ת' תחוק: (ג) 'שבים' דה' וסוקקו על עיל דה' (ד) דה' לית נה ורי כרס סינקון. (ה) דה' קמיל פרי ופי' פוס': (ו) תוב' דה' שפח וזאת ר' ניש סילא ותוביה: (ז) דה' שנה ורי הייני פנינים וצומדיה ליננה: (ח) באד' חמר דה' אבוי ולא יסא: (ט) באד' חמר לחרקן ולנדר שנוטל כסחה:

יְבִינוּ גִרְשֻׁם (המסך)

[illegible]